

Her skal jeg ikke følge ham. Vi har drøftet det Spørgsmaal saa tidt, vi kommer maa-ske til det i Fremtiden, og der er ingen Grund til at tage den Debat op her igen. Men jeg vil dog sige dette til det ærede Medlem, at selvfølgelig er der bedre Vilkaar, naar man kun kræver Forrentning af den halve Byggesum og Forrentning af en kunstig ansat lav Jordværdi, som ikke svarer til den virkelige Handelsværdi i Oprettelsesøjeblikket, og dette kan jo kun ske ved, at man paa særlig Maade betaler derfor, ved at Staten gaar ind og aflaster de paagældende Jordbrugere. Det har man kunnet gøre ved Loven af 4. Oktober 1919, fordi man har Jordfonden, hvori de store Midler, der var tilvejebragt ved Op-hævelsen af Len og Stamhuse, findes. Men ogsaa disse Midler vil en Gang slippe op, hvis man ønsker Udstykningen opretholdt, og saa melder sig det Spørgsmaal: Kan vi fortsætte med at skaffe Midler til at anbringe en vis Gruppe af Landmænd under Vilkaar, der afviger fra de Vilkaar, andre Landmænd maa arbejde under, naar Bruget opstaar paa naturlig Maade? Jeg tror derfor ikke, at man ved at tage dette ene Aar ud og derpaa bygge Betragtninger op af den Art, det ærede Medlem var inde paa, giver noget egentligt Bidrag til en Løsning af Jordspørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen henstillede en Omorganisation af selve Arbejdet med Gennemførelsen af Jordloven af 1921. Det ærede Medlem mente, at Jorden skulde købes paa en anden Maade, man skulde skaffe en billigere Pris, og det ærede Medlem mente, at Jorden skulde være købt 5 000 Kr. lavere pr. Td. Hartkorn. Ja, om den kunde være købt 5 000 Kr. lavere pr. Td. Hartkorn, skal jeg ikke kunne sige. Det ærede Medlem mener, at han havde købt 5 000 Kr. lavere pr. Td. Hartkorn. Men det var, som sagt, paa et andet Tidspunkt, det ærede Medlems Indkøb fandt Sted. Naar det ærede Medlem ønsker en Ændring i Indkøbsformen, vil jeg gerne høre lidt nærmere — det behøver ikke at være straks, det kan ske senere — om, hvorledes det ærede Medlem da mener, at det skulde gennemføres. Jeg tror, det vilde være uheldigt, om vi skulde have en Generalopkøber, der skulde foretage Indkøbene for alle. Jeg tror, at i det hele taget ligger denne Opkøbsform meget vel, naar Udstykningsforeningerne, bistaaet af Amtskommissionerne og Kommunalbestyrelsen, eller ogsaa de enkelte Nybyggere selv under eget Ansvar foretager Indkøbet.

Med al Respekt for den Dygtighed, hvor-med Jordlovsudvalget og andre Institutioner kan foretage Opkøb, tror jeg alligevel, dette er en ganske sund Form for Opkøb af Jord, og det forekommer mig, at man gør sig skyldig i en uretfærdig Kritik af de lokale Myndigheder, der har bistaaet ved disse Køb, naar man blot ser paa dette Foraarsindkøb i 1921, som ifølge Sagens Natur maatte blive dyrere end de Priser, der senere kom frem ved Ejendomshandler.

Endelig var det ærede Medlem inde paa en Kritik af den Langsomhed, hvor-med Ekspeditionen fandt Sted; det ærede Medlem sagde, at der var Eksempel paa, at der var gaaet halvandet Aar hen. Men naar det ærede Medlem ikke oplyser, hvad det er for et bestemt Eksempel, han tænker paa, kan jeg jo ikke give Svar derpaa. Der kan gaa lang Tid, fordi det i enkelte Tilfælde kan være vanskeligt at faa Laaneforholdet, Ejendomsforholdet, Bygningsafsyningen o. s. v. i Orden. Men jeg tror ikke, det er rigtigt at fremsætte nogen almindelig Kritik hverken af Amtskommissionernes eller af Ministeriets Arbejde, og det forekommer mig, at det er en usædvanlig Fremgangsmaade at fremkomme med denne Kritik her i Salen, naar den ikke har været fremsat overfor Ministeriet. Naar jeg møder Kritik af Jordlovsudvalgets Arbejde — det er ogsaa sket —, gaar jeg til dets Formand og forhandler om Sagen med ham, og jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, hvis han har Eksempler paa langsom Ekspedition, fremtidig vil komme til Ministeriet og give Oplysninger med Navn og Adresse om, hvad der er sket. Selvfølgelig kan det ogsaa ske gennem Forhandling her i Salen, men det er sikkert naturligere, at Undersøgelsen af det enkelte Tilfælde finder Sted paa den anden Maade.

Sluttelig skal jeg overfor det ærede Medlem Hr. Olufson, som var misfornøjet med den Behandling, hans Partis Jordlov havde faaet, sige, at det forekommer mig dog, at det maa være nok, naar vi giver en Jordlov hverandet Aar, det kan dog ikke være Meningen, at vi her i Rigsdagen skal gennemføre Jordlove hvert eneste Aar, vi kommer sammen. Jeg ved meget vel, at det ærede Medlem og hans Parti ønsker andre Bestemmelser indført, de ønsker Ekspropriation indført, og de ønsker Loven af 4. Oktober 1919 gjort til eneste Form for Udstykning. Men Forholdet er nu saaledes, at vi er ikke enige derom. Det forekommer mig, at det kan være